

**Estudi comparatiu de l'adopció
nacional i internacional a
Catalunya.**

Índex

1. Introducció.	1
2. Què és l'adopció.	5
3. L'adopció nacional.	6
3.1. Procediment de l'adopció nacional, pas a pas.	8
3.1.1. Contactar amb les ICAA.	8
3.1.2. Presentar la sol·licitud d'adopció nacional.	9
3.1.3. Procés de formació, valoració i estudi psicosocial.	10
3.1.4. Certificat d'Idoneïtat.	11
3.1.5. Temps d'espera i proposta d'un infant per part de les ICAA.	12
3.1.6. Període d'acoblament de l'infant amb la família, acolliment preadoptiu i període de seguiment.	13
3.1.7. Legalització de l'adopció.	13
• Qüestions econòmiques.	
4. L'adopció internacional.	15
4.1. Procediment de l'adopció internacional, pas a pas.	18
4.1.1. Contactar amb les ICAA.	18
4.1.2. Presentar la sol·licitud d'adopció internacional.	19
4.1.2.1. Futurs adoptants estrangers i residents a Catalunya.	23
4.1.3. Procés de formació, valoració i estudi psicosocial.	23
4.1.4. Certificat d'Idoneïtat.	25
4.1.5. Tramitació de l'expedient.	25

4.1.6. Temps d'espera.	27
4.1.7. Proposta d'un infant i estada al país. Tràmits d'adopció.	27
4.1.7.1. Proposta d'un infant.	27
4.1.7.2. Estada al país.	28
4.1.8. Arribada amb l'infant adoptat i període de seguiment.	29
4.1.9 Registre civil.	29
• Qüestions econòmiques.	
5. Comparació del procés adoptiu nacional i internacional.	31
6. Aspectes a comentar i curiositats.	34
7. Conclusions.	36
8. Bibliografia/Webgrafia.	38
9. Annexos.	39
9.1. Annex 1 – Sol·licitud d'adopció a Catalunya.	40
9.2. Annex 2 – Documentació requerida per cada país.	42

1. Introducció

El meu treball de recerca està enfocat en l'adopció. Ja que aquest és un tema molt ampli i es pot estudiar des de diferents aspectes jo m'he centrat en la comparació del procés adoptiu nacional i l'internacional.

Una de les principals raons per les quals he escollit aquest Treball de Recerca és pel fet d'haver tingut des de petita una veïna amb dos fills adoptats. Aquesta família va adoptar primer una nena d'Espanya i als pocs anys un nen de Bolívia. El motiu pel qual van decidir adoptar nens de diferents països sempre m'havia causat una certa curiositat perquè ningú mai m'ho havia explicat. Aquesta qüestió m'inquietava i em vaig començar a preguntar quins eren els criteris que ajudaven a les famílies a decidir-se entre un país o un altre.

Una altra dels raó que m'ha motivat a dur a terme aquest Treball de Recerca és que no descarto la idea d'adoptar en un futur. Considero que el paper d'una mare és el mateix tant si el fill és biològic com si és adoptat. Per aquest motiu, i perquè el futur de tota persona és imprevisible, he volgut conèixer de prop com es realitza una adopció.

Actualment es pot observar que cada cop hi ha més famílies amb fills adoptats. Això ho veiem, per exemple, amb la diversitat de races per les que pot estar composta una família. L'esmentada situació, que cada vegada és més vigent en les parelles catalanes, normalment ve causada per problemes d'esterilitat en la parella. En el moment en què aquestes famílies coneixen les circumstàncies en què es troben, comencen a plantejar-se alguna solució com podria ser la *fecundació in vitro* o la pròpia adopció.

Quan vaig començar a fixar-me i interessar-me més en aquest tema, vaig adonar-me que al meu voltant hi ha moltes famílies que han adoptat. A partir d'aquest moment vaig començar a qüestionar-me quins són els motius que porten a les famílies a decidir adoptar nens de l'estranger o de la nostra nació.

Davant d'aquesta qüestió en vaig extreure la hipòtesis que moltes famílies prefereixen

adoptar un nen de la nació perquè que s'hi veuen més identificats, ja sigui pel color de pell, la llengua que parlen o, fins i tot, perquè el procés d'adopció és més ràpid i senzill.

En plantejar-me aquesta hipòtesis me'n sorgí una altra. Sabia que a causa de la pobresa que pateixen molts països estrangers, una gran quantitat de nens d'aquests es troben orfes i sense sortides, de tal manera que poden ser adoptats. Per tant, la meua hipòtesis era que els països menys desenvolupats o amb un alt nivell de pobresa ofereixen més facilitats a les famílies en el procés d'adopció ja que els convé trobar uns pares pels nens que no en tenen.

A partir d'aquestes hipòtesis, l'objectiu del meu treball de recerca és fer una comparació entre el procés d'adopció nacional i internacional a Catalunya, conèixer els aspectes que tenen en comú i en quins divergeixen. Aquesta comparació es basa en els passos que ha de fer una persona que vol adoptar des del moment en que es decideix a adoptar fins el moment en que té el nen a casa, és a dir, on es dirigeix quan decideix adoptar, quins són els papers que ha de presentar, quant temps passa des que inicia l'adopció fins que té l'infant a casa, etc.

D'una banda, per a completar aquesta comparació amb una base més quantitativa del cas, he volgut conèixer la quantitat d'adopcions nacionals i internacionals que es fan a Catalunya durant un any.

D'altra banda, també he volgut completar la meua comparació amb un seguit d'entrevistes a famílies adoptives per veure l'adopció, no només des del punt de vista teòric i metòdic, sinó des del punt de vista íntim i personal. He volgut conèixer quins són els sentiments d'aquestes famílies adoptives, per què van decidit adoptar i si els han sorgit problemes amb l'adopció.

Abans de poder arribar a aquesta comparació, he volgut conèixer quin és el procés que s'ha de seguir en ambdues adopcions. Dins la diversitat de camins o metodologies que es poden seguir a l'hora d'adoptar jo m'he centrat en la que crec que és més legal, la que ofereix l'Institut Català d'Acollida i Adopció, ja que és el que dirigeix la Generalitat de Catalunya.

Així doncs, el meu Treball de Recerca consta d'una petita introducció sobre el què és l'adopció. Tot seguit, hi consta l'explicació de què és l'adopció nacional precedida pel seu pertinent procés d'elaboració. A continuació, hi ha una explicació de què és l'adopció internacional i tot seguit s'hi troba el procés que cal seguir per realitzar-la. Seguidament apareix una comparació d'ambdós processos adoptius, després hi consta un apartat on he exposat algunes "curiositats" o "aspectes a destacar" que he considerat interessants i, per últim, hi ha la conclusió. Durant la descripció dels processos adoptius hi apareix alguna paraula en negreta i versaleta que consta d'una informació suplementària als annexos. Com a conseqüència de la gran quantitat d'annexos que em sortien, entre els quals es troben les enttvestes, els articles comentats i l'explicació de la xerrada a la que vaig assistir, he elaborat un dossier complementari que m'ha servit com a manual o eina de suport a l'hora de realitzar el meu Treball de Recerca.

La metodologia del meu treball es basa en fer, primerament, una recerca d'informació en llibres i Internet per tal d'introduir-me en el tema i començar la descripció de cada procés adoptiu. Segonament m'he servit de les entrevistes i els articles trobats per complementar aquesta informació i per fer una comparació molt més acurada. Per últim, he utilitzat la informació extreta d'una xerrada sobre l'adopció que es va fer a Girona i a la qual vaig assistir el dia 2 d'octubre del 210.

L'elaboració d'aquest treball s'ha basat en la constància. Des del moment en que vaig escollir el tema ja vaig començar a llegir llibres relacionats amb aquesta i a informar-me'n una mica. Tot i això, he de destacar que els primers mesos ho vaig trobar força difícil ja que no sabia en quin aspecte de l'adopció centrar-me ni ben bé de què volia parlar. Un cop vaig tenir-ho clar i vaig començar el treball, vaig trobar dificultats a l'hora de trobar fonts d'informació viables. A la pàgina principal de l'ICAA estava tot molt ben explicat però de manera molt resumida i la majoria de llibres que trobava no estaven actualitzats.

Malgrat tot, he sabut seleccionar la informació fiable i he de dir que les entrevistes i la xerrada m'han servit molt. Per últim, ja que per realitzar una millor comparació de les dues adopcions que es poden realitzar volia saber la quantitat d'adopcions, tant nacionals com internacionals, que es duen a terme a Catalunya en un any i el cost que suposa fer-ne una o una altra, em vaig posar en contacte amb l'ICAA. Tot i que de bon principi em van dir

que em podrien facilitar la informació i que havia de trucar més en davant, quan ho vaig fer, no em van atendre.

Malgrat tot, aquesta informació no era imprescindible i he pogut finalitzar el meu treball satisfactòriament.

2. Què és l'adopció?

Segons el diccionari de la Real Acadèmia Espanyola, s'entén per adoptar el fet de *rebre com a fill, amb els requisits i solemnitats que estableixen les lleis, al que no ho és naturalment*.

L'adopció, per tant, és un procés legal i jurídic mitjançant el qual s'estableix un vincle de parentesc permanent entre dues persones, és a dir, un/a nen/a passa a formar part d'una família, que pot estar formada per un o dos adoptants independentment del seu sexe, per a tota la vida. Per tant, és un compromís irrevocable ja que té el mateix pes que la pròpia paternitat biològica. D'aquesta manera el menor formarà part de la família com si hagués nascut en aquesta.

L'interès principal d'aquest procés és el benestar i el futur del menor. Així doncs, amb l'adopció no s'està al servei de pares i mares que volen obtenir un fill de la manera i al preu que sigui, sinó que mitjançant l'adopció es busca responsablement uns pares per a un nen. D'aquesta manera, tots els passos que es realitzin seran per beneficiar al nen, per trobar-li una llar on pugui créixer de la millor manera possible.

L'adopció es caracteritza per tenir dos objectius bàsics:

- En primer lloc, l'adopció pretén oferir a un menor el dret de viure en una família i d'integrar-s'hi. D'aquesta manera, els pares adoptius reben tots els drets i responsabilitats d'un pare legal, de la mateixa manera que els nens adquireixen tots els drets socials, emocionals i legals. Així doncs, passen a adquirir les responsabilitats d'un membre de la família a la que formaran part.
- En segon lloc, l'adopció vol oferir la possibilitat de crear o completar una família a aquestes que ho necessiten o ho desitgen.

A l'hora d'adoptar es pot optar entre dos tipus d'adopcions: l'**adopció internacional** i l'**adopció nacional**.

3. L'adopció nacional

L'adopció nacional és un procés en el que es pretén establir un vincle de parentesc entre una família i un menor que formen part del mateix estat. Per exemple, es duu a terme una adopció nacional si una família catalana decideix adoptar un nen espanyol.

Dins del procés d'adopció nacional es poden distingir dos tipus:

- L'adopció d'un menor que no té la nacionalitat espanyola però es troba en el territori espanyol. Tot i que es podria confondre amb l'adopció internacional, és diferent ja que tot el procés d'adopció es duu a terme mitjançant les autoritats espanyoles.
- L'adopció d'un menor que té la nacionalitat espanyola però que es troba fora d'Espanya i els adoptants són també espanyols. Depenent de les circumstàncies, el procés d'adopció el duren a terme les autoritats espanyoles o les autoritats del país en que es trobi el menor.

D'acord amb el Codi Civil, les famílies poden dur a terme dues modalitats diferents d'adopció: l'**adopció simple** i l'**adopció plena**.

- L'adopció plena es caracteritza per proporcionar els mateixos efectes que la successió natural ja que trenca amb els vincles legals de la família biològica de l'infant, de manera permanent. A causa de la seva seriositat acostuma a ser més exigent a l'hora d'establir els requisits necessaris per adoptar. A més, és un tipus d'adopció irrevocable i només el jutge la pot anul·lar si es presenten circumstàncies extremes. L'adopció plena és l'única que es duu a terme a Espanya ja que és considerada “més completa” i amb uns resultats més amplis.

- L'adopció simple es caracteritza per no trencar amb els vincles que existeixen entre el nen o la nena que serà adoptat i la seva família d'origen. D'aquesta manera no proporciona ni la substitució automàtica dels cognoms del nen, ni el fill adoptat ocupa un lloc similar en l'ordre de successió testamentària que els fills naturals. Aquesta té uns efectes més reduïts que l'adopció plena i, per això, es pot anul·lar en qualsevol moment si existeixen uns motius greus que afecten el menor.

Per tal que un menor sigui susceptible a ser adoptat a Catalunya, ha d'haver estat escollit per la Direcció General de l'Atenció a la Infància i l'Adolescència (DGAIA). Perquè aquesta organització declari que un nen pot ser adoptat, aquest ha d'haver estat maltractat i/o abandonat. A més, aquests infants reuneixen les següents característiques:

- Són nens o nenes sans però amb antecedents familiars que pateixen trastorns en la salut mental i/o discapacitat intel·lectual.

- Són menors que tenen malalties cròniques i/o retards lleus de desenvolupament la qual cosa fa que hagin de seguir algun tractament específic.

- Són un grup de germans.

- Són infants que requereixen necessitats especials perquè pateixen malalties cròniques o un retard important de desenvolupament. Els infants amb necessitats especials susceptibles a ser adoptats a Catalunya, segons regula la DGAIA, es caracteritzen per: tenir a partir de vuit anys, ser grups de tres germans o mes, tenir alguna discapacitat física o sensorial, tenir alguna discapacitat psíquica i/o tenir alguna malaltia.

Les famílies en procés d'adopció nacional poden trobar-se amb algun contratemps. Per exemple, podran rebre possibles visites de la família biològica amb l'infant, així com també podria ser que haguessin de dur a terme un acolliment preadoptiu abans d'adoptar a l'infant. També es podrien trobar amb alguna oposició judicial de la família d'origen de l'infant o, fins i tot, podrien haver d'assistir a alguna sentència judicial.

3.1. Procediment de l'adopció, pas per pas.

Abans que una família o una persona decideixi iniciar uns tràmits adoptius és imprescindible que hagi recapacitat detingudament aquesta idea. És a dir, cal tenir present que l'adopció és un pas molt important per a la vida de qualsevol persona ja que, tècnicament, amb aquesta s'obté la responsabilitat d'un menor de manera permanent. Cal destacar, per tant, que el fet d'adoptar no ha de suposar un simple caprici, sinó que ha de ser un desig i un compromís, entenent que l'adopció és per a tota la vida. Abans d'adoptar és molt recomanable plantejar-se el que suposarà aquest pas des de tots els punts de vista possibles i, a més, seria interessant que aquestes persones es preguntessin a elles mateixes per què volen adoptar i si aquest és un motiu suficient per a fer-ho.

És necessari pensar sobre l'adopció i replantejar-se-la ja que s'està tractant amb quelcom tan important com la vida d'un menor. Així doncs, cal tenir present que la vida d'aquest, curta o llarga fins al moment, no haurà estat fàcil pel fet d'haver patit una separació amb la seva família biològica.

Si una família vol dur a terme una adopció nacional seguint un procés del tot legal, amb un recolzament institucional durant tot el procés adoptiu i, a més, una gratitud de servei, cal que segueixi el procediment d'adopció que es duu a terme a les ICAA¹:

3.1.1. Contactar amb l'ICAA.

El primer pas que ha de realitzar una família o persona que vol adoptar un infant dins de l'estat espanyol és dirigir-se a les oficines de serveis socials, l'ICAA. La seva seu es troba a Barcelona i les seves delegacions a Girona, Lleida, Tarragona i Terres de l'Ebre.

Allà, els futurs pares adoptius assistiran a una sessió informativa sobre el procés que han de seguir a l'hora d'adoptar, els documents que han de presentar, els llocs que han de

---

¹ Institut Català de l'Acolliment i l'Adopció. És l'organisme competent en matèria d'adopció a Catalunya. Depèn del Departament de Justícia de la Generalitat.

visitar, etc.

3.1.2. Presentar la sol·licitud d'adopció nacional.

Les persones o famílies residents a Catalunya hauran de presentar una sol·licitud d'adopció a les mateixes ICAA tot i que és recomanable que prèviament s'hagi assistit a alguna de les sessions informatives que ofereix l'ICAA. La sol·licitud a emplenar és sempre la mateixa (vegeu annex) i és en aquesta on s'ha d'indicar que es vol dur a terme una adopció nacional.

Les famílies o persones que són de nacionalitat catalana i que volen dur a terme l'adopció nacional han de complir els següents requisits:

- Han d'estar en ple exercici dels drets civils.
- Han d'ésser major de vint-i-cinc anys i tenir, com a mínim, catorze anys més que l'infant que adoptaran.
- Només serà admesa l'adopció de més d'una persona en el cas que estiguin casats o que siguin una parella que conviu amb caràcter estable. Si és així, només caldrà que un dels dos adoptants hagi complert els vint-i-cinc anys.

Juntament amb aquesta s'haurà d'adjuntar un seguit de documents:

- El certificat d'empadronament, el qual és lliurat a l'ajuntament i en el que haurà de constar totes les persones que viuen al domicili. Haurà de tenir el vist i plau de l'alcalde o el regidor.
- Fotocòpies del DNI i dues fotografies de carnet de cada sol·licitant.
- En el cas que els sol·licitants siguin una parella, hauran de presentar el certificat literal de matrimoni o el certificat oficial de convivència. Si no és el cas, s'haurà de presentar una acta judicial de separació, de divorci o de nul·litat de matrimoni.
- La documentació acreditativa de la situació econòmica. Caldrà adjuntar una fotocòpia completa de l'última declaració de renda, una fotocòpia completa de l'última declaració de patrimoni i una fotocòpia de l'última nòmina o de l'últim rebut de l'IAE (certificat bancari). També cal adjuntar la situació laboral així com el certificat de l'empresa i l'antiguitat en aquesta.
- El certificat d'antecedents penals. Aquest és un certificat que es compra a l'estanc. S'ha

de portar al Registre de Penats i Rebels a Barcelona.

- L'informe mèdic. És un informe que es compra a l'estanc i l'ha de fer un metge. En aquest ha de constar la informació dels antecedents, la situació actual de salut física i psíquica dels sol·licitants i, si se'n segueix, indicar el tractament. Un cop emplenat dit informe, s'ha de lliurar a les oficines territorials del Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya o a la seu de les ICAA.
- En el cas que un membre de la família presenti una discapacitat (minusvalia), caldrà adjuntar un certificat del Centre d'Atenció dels Minusvàlids (CAD).

3.1.3. Procés de formació, valoració i estudi psicosocial.

Un cop presentada la sol·licitud d'adopció amb tota la documentació adjunta, les famílies passen per un procés de valoració i formació. Dit procés té la finalitat de conèixer si la situació dels sol·licitants els permet accedir a l'adopció d'un infant, atenent que mitjançant l'adopció es pretén oferir al menor una família que s'adeqüi al màxim a les seves necessitats. Volen conèixer moltes coses sobre els sol·licitants: la categoria professional en la que es troben, la posició socioeconòmica que tenen, el seu nivell d'estudis i cultura, les seves ambicions, el seu perfil psicològic, etc. Volen assabentar-se de tota aquesta informació perquè, com ja he dit anteriorment, han de valorar si són uns sol·licitants aptes per adoptar. A més, el seu paper és molt important ja que tenen la custòdia dels infants deseparats i, així doncs, és la seva responsabilitat no cometre cap error a l'hora de designar-li una família.

El procés de formació i valoració està format per sessions informatives i formatives. Els pares han de ser entrevistats, com a mínim, dues vegades, una per un professional en treball social i l'altra per un professional en psicologia. El psicòleg, a l'hora d'analitzar als sol·licitants, per una banda els pregunta i els escolta, i per l'altra, estudia el seu perfil psicològic mitjançant un seguit de testos d'aptitud. Per a contestar-los donen un temps determinat ja que es valora l'espontaneïtat de les respostes.

El procés de valoració també inclou la visita al domicili d'un assistent social. Aquest s'interessa per veure quin serà l'ambient familiar de l'infant i, especialment, quina serà

l'habitació que ocuparia el futur fill. El seu objectiu és fer-se una composició de la llar, així com també fer-se una idea de la posició social i el caràcter convencional dels sol·licitants.

Un cop realitzades dites sessions i entrevistes, les ICIF ² extreuen les pertinents valoracions i elaboren un informe psicosocial.

Hi ha un seguit de criteris que aquestes institucions tenen en compte a l'hora de valorar les persones sol·licitants.

D'una banda es tenen en compte les circumstàncies personals: l'equilibri personal adequat, l'estabilitat en la relació de parella, la salut física i psíquica que permeti l'atenció a l'infant, la flexibilitat d'actituds i adaptabilitat a la nova situació que planteja l'adopció, la motivació per exercir funcions parentals que incloguin cobrir les necessitats i mancances d'un infant susceptible d'adopció i per últim, les motivacions per a l'adopció compartides en el cas de parella.

També es tenen en compte les circumstàncies familiars i socials, com l'entorn favorable i adequat a la integració del menor adoptat. Així com també les circumstàncies socioeconòmiques, dins les quals es té en compte la situació econòmica que permeti l'atenció a l'infant i l'habitatge en condicions adequades.

A més, també es té en consideració l'aptitud educadora: la capacitat de cobrir les necessitats educatives i de desenvolupament de l'infant i l'entorn familiar que pugui donar suport en la tasca educativa.

Per últim, es valoren les expectatives en relació a l'infant: la no elecció del sexe de manera excloent, l'acceptació de l'herència biològica de l'infant i acceptació i respecte de la seva història, identitat i cultura, i l'acceptació de la relació de l'infant amb la seva família biològica, si cal.

2Institucions Col·laboradores d'Integració Familiar. Són un seguit d'entitats acreditades per la Generalitat de Catalunya i compten amb un equip de psicòlegs i treballadors socials, els quals s'encarreguen de valorar als sol·licitants d'adopció. Les conclusions que extreuen amb aquesta les valoracions a les famílies, formularan l'informe psicosocial i una recomanació a l'ICAA perquè atorgui o denegui el Certificat d'Idoneïtat a la família valorada. Aquest és un **document imprescindible per adoptar**.

3.1.4. Certificat d'Idoneïtat.

Un cop finalitzat l'estudi, l'ICIF elabora un informe psicosocial que conté: un perfil de la família adoptiva, un perfil de l'infant susceptible de ser adoptat i, finalment, una resolució a l'ICAA que informa sobre la idoneïtat o no idoneïtat dels sol·licitats per a l'adopció.

D'aquesta manera, un cop aconseguida la resolució administrativa favorable, l'ICAA emet el certificat d'idoneïtat a la futura família adoptiva, el qual té una vigència de tres anys.

Una vegada la família ha obtingut la Resolució d'idoneïtat, ha de transcórrer un temps indeterminat abans no se li assigni un infant de Catalunya, el qual pot dependre del nombre de famílies seleccionades, de l'oferiment de les persones sol·licitants i/o de les necessitats dels infants en adopció.

Cal destacar que, des del moment en què la família ha presentat la sol·licitud d'un infant a l'ICAA fins que rep el Certificat d'Idoneïtat, hi ha un termini màxim de sis mesos.

3.1.5. Temps d'espera i proposta d'un infant per part de les ICAA.

Hi ha un període de temps que, en el cas d'aquest tipus d'adopció, cada cop és més llarg. Durant aquest temps les famílies esperen a que els hi associïn un infant. És un període de temps molt neguitós ja que les famílies estan esperant un fill que no saben quan arribarà. De tant en tant, l'ICAA truca a les famílies per garantir que els tràmits segueixen el seu curs. Durant aquest període de temps els futurs pares poden començar a preparar tot el que necessitarà el nouvingut com, per exemple, el pediatra, l'escola, etc.

Un cop l'ICAA ha trobat el perfil d'un infant que s'adequa i encaixa millor amb la família sol·licitant, aquesta rep la proposta de l'infant en concret juntament amb l'informació bàsica d'aquest: l'edat de l'infant, el seu estat de salut i la circumstància sociofamiliar del nen. Això es fa, majoritàriament, per tal de garantir que el procés d'adopció de l'infant proposat està suficientment raonat.

Un cop els sol·licitants rebin aquesta proposta hauran de manifestar per escrit l'acceptació

o no de l'infant proposat. En el cas que els sol·licitants rebutgin la proposta, també hauran d'especificar unes raons obvies per tal actuació, ja que si no, l'administració exclou la família i l'arxiu de l'expedient, de tal manera que els sol·licitants no poden accedir més a l'adopció.

6. Període d'acoblament de l'infant amb la família, acolliment preadoptiu i període de seguiment.

Un vegada la família ha acceptat la continuació del procés d'adopció i, per tant, un cop ha acceptat a l'infant proposat, s'inicia un període d'acoblament de l'infant amb la família, és a dir, s'inicia una relació entre la família adoptiva i l'infant.

Durant aquest període de temps el personal de l'ICAA segueix de prop la relació i l'avanç que es produeix dins la família que acaba de rebre a l'infant. D'aquesta manera, pot ser que algun dia vagi un assistent social a casa de la família o que truqui per telèfon per veure com es desenvolupa la relació familiar.

Cal destacar que durant els sis primers mesos la família té a l'infant en l'anomenada acollida preadoptiva, és a dir, el nen està amb la seva família adoptiva però encara no s'ha obtingut l'adopció plena. Durant aquest període de temps la família biològica de l'infant el pot reclamar, tot i que es molt poc probable que això passi. Aquesta reclamació normalment es dona si els infants no han estat completament abandonats o si els pares biològics no han perdut la pàtria postetata. Tot i això, les administracions ja s'han encarregat prèviament d'evitar que tal fet pugui esdevenir-se.

3.1.7. Legalització de l'adopció.

Finalment, passats aquests sis mesos, un jutge fa la resolució judicial establint així la filiació legal de l'infant als pares adoptius. Així doncs, un cop feta dita resolució, s'assoleix l'adopció plena i irrevocable.

•Qüestions econòmiques.

Fa uns anys l'adopció nacional era totalment gratuïta. Actualment, s'ha de pagar la resolució del Certificat d'Idoneïtat, el qual suposa una despesa econòmica de mil euros. A més, l'adopció nacional també pot requerir l' intervenció d'un advocat el qual també s'ha de pagar depenent del preu que aquest estableixi.

Amb l'adopció nacional les famílies adoptives poden sol·licitar alguna prestació o ajuda econòmica, però només quan es trobin en situació d'acolliment preadoptiu, la qual poden demanar al servei de l'ICAA.

4. L'adopció internacional

L'adopció internacional és aquella que es duu a terme en un altre país i, per tant, en aquesta intervenen diferents legislacions i administracions. Intervenien les del país receptor, el qual haurà d'haver reconegut oficialment l'abandó de l'infant, i les del país que sol·licita l'adopció.

Mitjançant l'adopció internacional es té l'objectiu d'establir un vincle de parentesc entre una família pertanyent a un estat concret i un menor originari d'un altre país. Si ens centrem en una família catalana, per exemple, parlarem d'adopció internacional qui adopti un nen d'un altre país com, per exemple, d'Haití.

El procés legal de l'adopció internacional es basa en el Tractat de l'Haia³.

Hi ha diferents vies per accedir a l'adopció internacional essent un ciutadà espanyol. A l'hora d'escollir una vida d'adopció, el més important és conèixer quina, des del punt de vista jurídic, ens garanteix un millor resultat. També cal assabentar-se de qui constitueix l'adopció: el jutge espanyol, l'autoritat consular espanyola o la competent autoritat estrangera del territori on es troba el menor. A més, també cal saber si la resolució d'adopció té eficàcia a Espanya o si la resolució d'adopció dictada per les autoritats espanyoles sobre un menor d'origen estranger pot ser reconeguda fora de les fronteres espanyoles.

Les diferents vies de tramitació en l'adopció internacional en les que es pot trobar un habitant espanyol o un estranger amb residència espanyola són les següents:

- Tramitar mitjançant l'ajuda de l'òrgan públic espanyol especialitzat en la tramitació de l'adopció internacional. En aquest tipus de tramitació, només intervenen els funcionaris públics, tant del país de recepció com del país d'origen del menor. Paraguai és un exemple de país que utilitza aquesta forma de tramitar l'adopció.

---

³El Tractat de l'Haia és una normativa que es va redactar el 1993 que regula les adopcions internacionals. Té l'objectiu d'establir un sistema que aporti garanties suficients per a una adopció que respecti l'interès superior de l'infant, els seus drets, i que eviti tota mena de situacions irregulars. El Tractat de l'Haia va ser ratificat a Espanya el 1995.

- Tramitar mitjançant la intervenció dels Organismes Acreditats de l'Adopció (OAA), o també coneguts com Entitats Col·laboradores de l'Adopció Internacional (ECAIs). Aquest tipus de tramitació és també coneguda com "licensed private adoption agencies", la qual, per exemple, és l'única que permeten països com Bolívia i Romania.

- Tramitar mitjançant una intervenció independent, autònoma, lliure, directa i privada, en la qual no intervenen cap de les organitzacions citades en els punts anteriors. Aquesta modalitat es divideix subtipus:

- Tramitar mitjançant la intervenció d'un representant dels adoptants. Aquest és conegut amb el nom de *facilitator* o *facilitadors* i s'utilitza força a, per exemple, Ucraïna.

- Tramitar mitjançant la intervenció d'un despatx o d'un bufet de professionals especialitzats en temes de família que, tot i que no tenen la categoria d'un organisme acreditat d'adopció en els termes establerts en l'article 11 del CH93, si es troben insertats en la iniciativa del paràgraf segon de l'article 22 del CH93 quan fa referència a 'persones' i a les OAA. Aquestes entitats intervenen en els processos d'adopció internacional oferint als clients el seu assessorament jurídic, administratiu i de comunicació en l'adopció internacional.

Hi ha diferents requisits o situacions que permeten que aquestes entitats puguin intervenir en una adopció internacional. D'una banda, aquest bufet pot intervenir si la Llei del país d'origen del menor permet que es dugui a terme una adopció independent o autònoma. D'altra banda, els OAA (ECAI) requereixen els serveis d'aquests bufets tot i que el país només permeti l' dels OAA. Necessiten els seus serveis perquè siguin els seus assessors jurídics en el país d'origen. Per últim, quan un OAA (ECAI) està tramitant un procés d'adopció pot contractar aquests experts per tal de que controlin que el seu procés d'adopció s'està realitzant en les condicions adequades i a la vegada intentaran evitar els retards inútils o la negligència en la tramitació. Aquest tipus d'intervenció s'utilitza en els processos d'adopció en la Federació de Rússia.

- Tramitar mitjançant l'iniciativa de grups, associacions o agrupacions de parels. Aquest tipus de tramitació està formada per un grup de persones, les quals acostumen a ser

pares que han adoptat o que ho pretenen i que comparteixen uns ideals, religió, etc. Aquestes s'integren en una organització per tal d'auto ajudar-se o d'ajudar a altres persones que pretenen adoptar. Mitjançant la seva experiència o el coneixement que han adquirit gràcies al contacte que han tingut amb l'adopció internacional, assessoren, informen i tramiten expedients d'adopció.

És molt recomanable que l'adopció es realitzi sempre amb l'ajuda de professionals qualificats, especialitzats en dret internacional, els quals acostumen a estar integrats en les ECAI o a actuar de manera particular. Per tal d'evitar actuacions indesitjables, moltes de les ECAI espanyoles s'han agrupat en la Federació Espanyola de ECAI.

L'adopció internacional pot donar-se segons dues modalitats:

- L'adopció plena. Aquesta s'aconsegueix mitjançant una sentència judicial. Garanteix que l'infant és fill d'una persona o una parella a tots els efectes i, per tant, aquests passen a ser els seus pares. És una decisió irrevocable, i a partir d'aquell moment els pares i els fills tenen els mateixos drets i deures que si la seva fos una relació biològica. Com a conseqüència, la família biològica del nen o la nena no té cap dret sobre aquest infant, és a dir, es talla qualsevol lligam legal.

- L'adopció simple. Aquesta es caracteritza per no trencar amb els vincles que existeixen entre l'infant i la seva família biològica. D'aquesta manera no proporciona ni la substitució automàtica dels cognoms del nen, ni el fill adoptat ocupa un lloc similar en l'ordre de successió testamentària que els fills naturals. Aquesta té uns efectes més reduïts que l'adopció plena i, per això, es pot anul·lar en qualsevol moment si existeixen uns motius greus que afecten el menor. Quan una família que ha adoptat un nen a l'estranger arriba a Catalunya amb aquesta forma legal de filiació, és necessari que els pares demanin la reconversió.⁴

---

⁴Resolució mitjançant la qual un infant que havia arribat a Catalunya amb la forma d'adopció simple respecte la seva nova família obté l'adopció plena.

4.1. Procediment de l'adopció internacional, pas a pas.

Abans de començar el procés d'adopció internacional és imprescindible que la futura família adoptiva tingui molt clar que ho vol. És a dir, abans d'adoptar cal que s'hagi parlat i meditat molt sobre aquest pas que es donarà, tant individualment com amb la parella, si és el cas, per tal que l'adopció sigui totalment desitjada. A més, s'ha de tenir present que és un procés lent, tot i que es faci mitjançant les entitats col·laboradores de la Generalitat, i que hi pot haver la possibilitat que sorgeixi algun problema inesperat.

A més, s'ha de tenir molt present que, durant tot el procés d'adopció, aquesta anirà sempre en benefici de l'infant. Els infants són el centre de qualsevol procés adoptiu, ja que són aquests els que es troben desemparats, els que han patit un abandó i els que necessiten créixer de manera digna en un entorn familiar.

És important afegir que una adopció mai ha de suposar un gest humanitari, ja que aquest fill que adoptarem ens acompanyarà tota la vida i, per tant, ha de ser desitjat, no un objecte de compassió.

A continuació hi ha una descripció acotada, pas a pas, de qualsevol procés d'adopció internacional mitjançant les ICAA i les ECAI, que són en les que m'he basat a l'hora de realitzar aquest treball.

4.1.1. Contactar amb l'ICAA.

El primer que ha de fer la família o les persones que resideixen a Catalunya i que volen adoptar és informar-se a les ICAA sobre el procés d'adopció. Allà rebran tota la informació que necessitin i els papers que han d'entregar, així com també assistiran a reunions informatives.

Normalment des de l'ICAA se'ls dóna una carpeta on hi apareix tots els països on es pot

adoptar amb la documentació que cadascú d'aquests requereixen, per tal que els futurs pares adoptius puguin veure les seves possibilitats en cada país.

4.1.2. Presentar la sol·licitud d'adopció.

Abans de presentar cap sol·licitud i de triar el país al que es vol adoptar, l'ICAA realitza unes sessions informatives per tal d'orientar, informar i respondre algunes preguntes que puguin tenir les futures famílies. Les famílies residents a Catalunya que vulguin adoptar un infant d'un altre país hauran d'emplenar una sol·licitud, que és sempre la mateixa, i la podran entregar a la seu de l'ICAA o alguna de les seves delegacions territorials a Girona, Lleida, Tarragona i les Terres de l'Ebre. A l'hora d'entregar la sol·licitud a l'ICAA, s'haurà d'especificar el país on es vol adreçar la ***sol·licitud d'adopció*** i, a més, haurà d'estar signada per la persona o les persones sol·licitants.

A l'hora de triar un país s'ha de tenir molt present quins són els requisits que es demanen a cadascun d'ells, ja que els sol·licitants els han de complir tots a l'hora d'adoptar. Els següents 29 països són amb els que col·labora l'ICAA: Bolívia, Brasil, Bulgària, Colòmbia, Costa d'Ivori, El Salvador, Equador, Etiòpia, Filipines, Guatemala, Hondures, Índia, Kazakhstan, Madagascar, Mali, Marroc, Mèxic, Nepal, Nicaragua, Perú, Polònia, República Dominicana, Rússia, Senegal, Sri Lanka, Ucraïna, Vietnam i Xina. És molt important que es tingui en compte la cultura i les característiques de cada país, les quals poden ajudar a decidir als pares entre un país o un altre.

Aquests països requereixen un seguit de requisits, que acostumen a ser iguals o molt similars en gaire bé tots els països. A continuació enumero aquests requisits comuns i alguns altres que només es donen en determinats països:

- Garanteixen una **adopció plena** gaire bé tots els països.

El Senegal, com a excepció, només ofereix l'adopció simple, la qual després d'un any pot esdevenir plena si es presenta la demanda d'adopció davant el jutjat corresponent. D'altra banda, Guatemala i Filipines garanteixen una adopció simple que, un cop les famílies hagin arribat a Catalunya hauran de reconvertir en adopció plena davant el jutjat corresponent i amb la confirmació de les Autoritats dels països d'origen de l'infant. En el cas de Guatemala, aquest canvi només es podrà fer després de sis mesos.

El mateix passa amb l'Índia, ja que el que obtenen les famílies és una tutela, i un cop arriben a Catalunya, poden demanar l'adopció plena a Espanya.

Per últim, cal destacar que Costa d'Ivori i Mèxic ofereixen ambdós tipus d'adopció, és a dir, ofereixen tant l'adopció simple com l'adopció plena.

- Han de ser un **matrimoni heterosexual**, és a dir, constituït per un home i una dona i la data del seu casament ha de ser cronològicament anterior a la del naixement del infant susceptible a ser adoptat.

Hi ha països que demanen un mínim de tres anys de matrimoni, com és el cas d'Hondures, i d'altres que demanen un mínim de tres anys de matrimoni acreditat, com és el cas de Costa d'Ivori, El Salvador i el Senegal.

Cal destacar que al Marroc només s'accepten famílies musulmanes.

A més, és important afegir que a Bulgària es té molt en compte que els membres de la parella no siguin cosins germans.

- Famílies amb o sense **fills**. Aquest és un dels requisits més variable segons el país. La gran majoria de països accepta famílies amb fills tot i que sempre és preferible que no es tingui cap fill.

A Kazakhstan i a Madagascar no es pot adoptar si ja es tenen tres fills, i a la Xina tampoc es pot si ja es tenen cinc fills.

A Guatemala, en canvi, només s'accepta l'adopció de famílies amb fills si aquests són adoptats.

Per últim, cal destacar el cas del Nepal, ja que només es pot adoptar una nena si ja es té un nen i, de la mateixa manera, només es pot adoptar un nen si ja es té una nena.

- Els sol·licitants han de ser **majors de vint i cinc anys i menors de cinquanta/seixanta** anys en la gran majoria de països.

No segueixen aquests requisits països com: Madagascar, Mali, República Dominicana, Senegal, Índia i Xina, els quals demanen un mínim d'edat de trenta anys.

Filipines tampoc segueix aquest requisit ja que l'edat mínima dels sol·licitants és de vint i set anys.

Aquests requisits s'acostumen a establir amb només un membre de la parella, i normalment és al més jove.

- Les persones sol·licitants han de tenir com a mínim **quinze anys més que l'infant** que es vol adoptar en la gran part dels països amb els que treballa l'ICAA. La diferència màxima entre adoptant i adoptat és de cinquanta anys.

Hi ha països que demanen un mínim d'edat superior, com en el cas de Filipines, Kazakhstan i Rússia, els quals demanen un mínim de setze anys més que l'infant.

El Vietnam demana un mínim de vint anys.

També són una excepció l'Índia i Sri Lanka, que demanen un mínim de vint-i-un anys més que l'infant per part dels sol·licitants.

El Nepal demana un mínim de trenta anys.

És destacable el cas de Polònia, ja que demana un mínim de quaranta anys en les dones susceptibles a adoptar, i un mínim de quaranta cinc anys en el cas dels homes.

Cal destacar que aquest requisit també s'acostuma a establir sobre un membre de la parella, i també al més jove.

- En molts països hi ha la possibilitat que adoptin **persones soles** però s'ha de tenir present que sempre tindran preferència els matrimonis.

Els següents països accepten l'adopció individual tant per part d'un home com per part d'una dona: Bolívia, Brasil, Bulgària El Salvador, Equador, Hondures, Mèxic, Nicaragua, Polònia, República Dominicana i Rússia.

Els següents països només accepten l'adopció individual per part de les dones: Guatemala, Nepal i Kazakhstan. Cal destacar que, a l'Índia només s'accepta l'adopció d'una dona sola si aquesta és vídua, divorciada o soltera, que a Senegal aquestes dones han de ser majors de trenta-cinc anys i que al Marroc només poden adoptar dones soles, si aquestes són marroquines. A més, a Colòmbia, Filipines, Guatemala i Perú només es tramita sol·licituds de persones soles si accepten infants amb disminucions o majors de cinc anys.

Per últim cal destacar que a Colòmbia i a Mali, l'adopció de dones soles és casi inviable.

- Només els següents països accepten l'adopció per part de **parelles de fet**: Brasil, Equador, Nicaragua i Mèxic (on només ho accepta el districte federal).

- Colòmbia i l'Índia són dos països que només permeten que es dugui a terme una adopció

si els sol·licitants acrediten una infertilitat. A Mali, no es pot tramitar cap adopció si ja es té un nen.

•Normalment els nens susceptibles a ser adoptats tenen entre zero a dotze o quinze anys. L'associació d'un nen petit és directament proporcional a l'edat dels sol·licitats, és a dir, com més joves siguin els sol·licitants, més petit serà el nen que se'ls hi associï.

Cal destacar que a l'Índia i a Mèxic, els nens susceptibles a ser adoptats tenen més de cinc anys.

Tots aquests països amb els que treballa l'ICAA garanteixen el respecte als principis i a les normes de l'adopció internacional i també garanteixen la intervenció dels seus organismes administratius i judicials.

Si per algun motiu la família es trobés amb dificultats, és possible demanar un canvi de país.

Juntament amb la sol·licitud d'adopció, cal que s'adjuntin un seguit de documents.

–El certificat d'empadronament, el qual haurà de ser lliurat a l'ajuntament amb el vist i plau de l'alcalde o del regidor.

–La documentació acreditativa de la situació econòmica de cada sol·licitant. Caldrà adjuntar una fotocòpia completa de l'última declaració de renda, una fotocòpia completa de l'última declaració de patrimoni i una fotocòpia de l'última nòmina o de l'últim rebut de l'IAE (certificat bancari). També cal adjuntar la situació laboral així com el certificat de l'empresa i l'antiguitat en aquesta.

–El certificat d'antecedents penals. Aquest és un certificat que es compra a l'estanc. S'ha de portar al Registre de Penats i Rebels a Barcelona.

–L'informe mèdic. És un informe que es compra a l'estanc i l'ha de fer un metge. En aquest ha de constar la informació dels antecedents, la situació actual de salut física i psíquica dels sol·licitants i, si se'n segueix, indicar el tractament. Un cop emplenat dit informe, s'ha de lliurar a les oficines territorials del Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya o a la seu de les ICAA.

–Fotocòpies del DNI i dues fotografies de carnet de cada sol·licitant.

4.1.2.1. Futurs adoptants estrangers i residents a Catalunya.

Hi ha famílies que, tot i viure a Catalunya se les considera estrangeres, ja que no tenen la nacionalitat espanyola. Aquestes persones, si volen adoptar, han de tenir en compte diferents aspectes:

- D'una banda, quan aquestes persones presenten la sol·licitud d'adopció a l'ICAA, han d'adjuntar un certificat de l'organisme competent en adopció del seu país d'origen. En aquest document ha de quedar especificat que l'adopció que es vol realitzar és reconeguda, com a plena, pel seu país d'origen.

- D'altra banda, un cop l'adopció estigui formalitzada per les autoritats competents del país d'origen de l'infant, en el moment en que es sol·licitar el corresponent visat de residència a Espanya per a la persona adoptada, les persones sol·licitants hauran d'aportar un document expedit per l'ambaixada del seu país a Espanya. En aquest, s'haurà de certificar que l'adopció és reconeguda com a plena per la legislació del seu país.

4.1.3. Procés de formació, valoració i estudi psicosocial.

Per tal d'obtenir el certificat d'idoneïtat, les persones sol·licitants han de seguir un procés de formació i valoració. Aquest procés es realitza per tal de conèixer si la situació dels sol·licitants és l'adequada de manera que puguin accedir a l'adopció d'un infant, ja que sempre es busca el millor per a aquest. A més, són aquestes institucions les que tenen la custòdia dels nens que, ja havent patit la desgràcia d'haver estat abandonats, se'ls ha d'intentar trobar la millor família adoptiva possible.

El procés de formació i valoració està format per sessions informatives i formatives. Els pares han de ser entrevistats, com a mínim, dues vegades, una per un professional en treball social i l'altra per un professional en psicologia. El psicòleg és l'encarregat de, per una banda, fer preguntes i escoltar als sol·licitants, i per l'altra, estudiar el seu perfil psicològic mitjançant els testos d'aptitud, en els quals es valora l'espontaneïtat de les

respostes.

El procés de valoració també inclou la visita al domicili d'un assistent social. En aquesta visita l'agent s'interessa per veure quin serà el futur ambient familiar de l'infant i, especialment, per l'habitació que ocuparà el possible futur fill. El seu objectiu és fer-se una composició de la llar, així com també fer-se una idea de la posició social i el caràcter convencional dels sol·licitants.

Un cop realitzades dites sessions i entrevistes, les ICIF extreuen les pertinents valoracions i elaboren un informe psicosocial.

Hi ha un seguit de criteris que aquestes institucions tenen en compte a l'hora de valorar les persones sol·licitants.

D'una banda, tenen en compte les circumstàncies personals: l'equilibri personal adequat, l'estabilitat en la relació de parella, la salut física i psíquica que permeti l'atenció a l'infant, la flexibilitat d'actituds i adaptabilitat a la nova situació que planteja l'adopció, la motivació per exercir funcions parentals que incloguin cobrir les necessitats i mancances d'un infant susceptible d'adopció i per últim, les motivacions per a l'adopció compartides en el cas de parella.

També es tenen en compte les circumstàncies familiars i socials, com l'entorn favorable i adequat a la integració del menor adoptat. Així com també les circumstàncies socioeconòmiques, dins les quals es té en compte la situació econòmica que permeti l'atenció a l'infant i l'habitatge en condicions adequades.

A més, també es té en consideració l'aptitud educadora: la capacitat de cobrir les necessitats educatives i de desenvolupament de l'infant i l'entorn familiar que pugui donar suport en la tasca educativa.

Per últim, es valoren les expectatives en relació a l'infant: la no elecció del sexe de manera excloent, l'acceptació de l'herència biològica de l'infant i acceptació i respecte de la seva història, identitat i cultura, i l'acceptació de la relació de l'infant amb la seva família biològica, si cal.

4.1.4. Certificat d'Idoneïtat.

Un cop les ICIF han acabat la valoració, formulen un informe psicosocial que conté: un perfil de la família adoptiva, un perfil de l'infant susceptible de ser adoptat i, finalment, una resolució de l'ICAA que informa sobre la idoneïtat o no idoneïtat dels sol·licitats per a l'adopció. Aquest informe, juntament amb una recomanació sobre la família sol·licitant, seran enviats a l'ICAA.

Si aquesta recomanació és favorable, voldrà dir que les persones sol·licitants han obtingut una bona valoració i, per tant, es consideren persones òptimes per adoptar un infant.

En el cas de que no siguin considerats uns sol·licitants acceptables, aquests seran informats i el seu expedient serà arxivat. Al cap de dos anys els sol·licitants podran tornar a sol·licitar una altra adopció, però haurà de quedar ben justificat que la situació que havia portat a que se'ls hi denegué la idoneïtat ha canviat.

Amb els resultats òptims de l'ICIF, l'ICAA concedeix el Certificat d'Idoneïtat a través d'una resolució administrativa, la qual queda inscrita al registre i té una validesa de tres anys, sempre que les circumstàncies personals i de la parella no hagin canviat de manera important.

Després d'uns dies, les famílies reben el CI i l'informe a casa. És llavors quan aquestes haurien de decidir-se a signar el contracte amb l'ECAI del país que hagin escollit i, a continuació, començar els tràmits per formalitzar la sol·licitud.

4.1.5. Tramitació de l'expedient.

A continuació, l'ICAA tramet el Certificat d'Idoneïtat i els informes de valoració psicosocial a l'organisme competent del país d'origen de l'infant que es vol adoptar o a la seva representació diplomàtica. L'esmentada tramitació es pot fer o bé directament des de les

ICAA o bé directament des de les ICAA, o bé mitjançant l'ECAI⁵ acreditada, que varia segons el país escollit.

Un cop les famílies escullen una ECAI i es comprometen amb aquesta, aquestes tenen un seguit de tasques concretes durant el procés de tramitació de la família adoptiva:

- Informen i assessoren les famílies.
- Porten un registre de totes les sol·licituds d'adopció internacional que es reben.
- Reben el CI i l'informe psicosocial directament de la DGAI i completen l'expedient d'adopció, en el cas que la família ho desitgi, amb tots els documents que demani el país d'origen de l'infant. Per tant, encarregar-se de: la traducció i l'autenticació i legalització d'aquests documents.
- Realitzen activitats de preparació i formació relacionades amb l'adopció internacional per les persones que tramitin amb aquesta ECAI.
- Envien tota la documentació i l'expedient al representant de l'ECAI al país d'origen del nen o la nena, i informar-ne a la DGAI.
- Fan arribar l'expedient d'adopció a l'entitat autoritzada que correspongui.
- Fan el seguiment de l'expedient al país i s'asseguren que avanci correctament.

L'expedient s'ha de tramitar al país d'origen de l'infant amb tota la **documentació que aquest demana als sol·licitants**. Cada país exigeix una documentació diferent i és imprescindible que tots els documents exigits estiguin legalitzats, és a dir, que hagin estat reconeguts per organismes oficials com, per exemple, les ECAI.

Tot i que els països exigeixen uns documents determinats, segons la seva consideració i la situació de la família sol·licitant, podran demanar més documents per realitzar la seva tasca de trobar uns pares adients per als infants necessitats del seu país.

---

⁵Les ECAI són entitats col·laboradores en Adopcions Internacionals. Són entitats sense afany de lucre que s'encarreguen de fer d'intermediàries entre les famílies adoptants i les institucions catalanes del país on volen adoptar. Aquestes compten com a mínim d'un advocat, un psicòleg i un treballador social i, amb aquest equip, segueixen, ajuden i acompanyen als futurs pares des que obtenen el CI i, molt sovint, acaben quan l'infant arriba a casa i és registrat legalment.

S'encarreguen de fer tots els tràmits al país on es vol adoptar, un cop ja se'ls hi ha pagat els seus serveis. Cal esmentar que l'ECAI té estrictament prohibit cobrar més del preu que s'estableixi al principi dels seus serveis.

4.1.6. Temps d'espera

El temps d'espera s'inicia un cop l'ECAI acreditada ha tramitat l'expedient al país escollit. Durant tot aquest temps l'organisme corresponent comença a realitzar els tràmits administratius i judicials per tal de seleccionar la família i, finalment, es proposa un infant als sol·licitants.

El temps d'espera acostuma a ser de dos anys de mitja i, per aquest motiu, molts pares arriben a creure que el seu fill no arribarà mai, i fins i tot poden arribar a perdre l'esperança. El més important per a evitar que això passi o per solucionar-ho és pensar en l'objectiu que es té, que en aquest cas és tenir un fill, i cal pensar que el procés avança i que cada cop queda menys per tenir l'infant als braços.

Aquest temps d'espera pot ser molt profitós per a les famílies ja que poden aprofitar-lo per preparar tot el que necessitaran durant aquesta nova vida que iniciaran. És a dir, l'escola on portaran al seu fill, el pediatra, com s'organitzarà la família un cop arribi l'infant, etc. En definitiva, hi ha moltes qüestions que es poden solucionar i tractar abans que el nen arribi, s'ha de pensar en un futur que compartiran i que serà per a tota la vida.

A més, les ECAI acreditades amb cada país acostumen a fer sessions formatives per als futurs pares, les quals poden ser molt profitoses per a les famílies.

També és molt interessant que els futurs pares “informin” i “preparin” als seus familiars i persones properes sobre el nou infant que passarà a formar part de les seves vides. Malgrat tot, aquest període acostuma a ser el més “dur” i neguitós per a les famílies.

4.1.7. Proposta d'un infant i estada al país. Tràmits d'adopció.

4.1.7.1. Proposta d'un infant.

L'organisme competent en l'adopció del país d'origen de l'infant sol·licitat serà l'encarregat de declarar l'adoptabilitat d'un infant i d'assignar-li una família. Tot i això, abans que la família ho sàpiga, aquesta notícia es comunicarà a altres organismes. És a dir,

primerament, l'organisme competent del país d'origen de l'infant ho comunicarà al representant de l'ECAI a aquell país. A continuació, aquest ho farà saber als responsables de l'ECAI catalana, a la qual se li enviarà tota la informació. Tot seguit, L'ECAI ho notificarà a l'ICAA la qual, després de donar-hi el vist i plau, ho comunicarà a la família sol·licitant.

L'arribada d'aquesta notícia a la família sol·licitant i la seva consegüent acceptació i signatura d'un document serà el pas definitiu. També pot succeir que, per diverses raons la família sol·licitant no accepti aquest infant però, en el cas que això passi, caldrà que s'argumenti per escrit i que sigui un motiu suficient.

L'ECAI té altres funcions importants un cop ha informat a la família que hi ha un nen susceptible de ser adoptat i aquesta l'ha acceptat:

- Donarà alguna informació sobre el nen o nena: el nom i cognoms, l'edat, i el seu estat de salut.
- Donar els poders per part dels sol·licitants per a l'actuació d'advocats i procuradors al país, si cal.
- S'haurà d'encarregar de qualsevol reclamació de papers i comunicar-ho als sol·licitants. A més, si aquests ho volen, també s'encarregaran de traduir, legalitzar i autenticar-lo.
- Assegurar-se que el nen o nena compleix tots els requisits necessaris per a la seva entrada i la residència a l'Estat espanyol.
- Informar a la família quan ja puguin viatjar al país per acabar els tràmits.

4.1.7.2. Estada al país.

Hi haurà un moment en que l'ECAI informarà a la família que ha de viatjar al país d'origen de l'infant per tal de començar el procés de relació i vinculació amb l'infant. Aquest és l'anomenat “viatge d'assignació”. Aquesta estada serà d'una setmana aproximadament i s'aprofitaran per realitzar alguns tràmits de més o per arreglar papers al país.

Al cap d'un temps, el qual varia segons el país, la família adoptant haurà de tornar al país, i aquest és el viatge conegut amb el nom de “viatge de recollida”. Depenent del temps que hagi de passar entre un viatge i un altre, hi ha famílies que prefereixen romandre al país d'origen de l'infant. Aquesta decisió ha d'estar prou meditada ja que aquest període pot

arribar a ser de vuit setmanes la qual cosa pot suposar una gran despesa econòmica.

A l'hora de tornar a casa amb un fill considerat com a tal de manera totalment legal, el procés podrà variar segons el país. Hi ha països que, per legalitzar als adoptants com a pares legals de l'infant i que aquest sigui concedit definitivament exigeixen que els adoptants passin per un judici. En canvi, hi ha altres països que demanen menys cosa de la família ja siguin tràmits administratius, com contestar unes preguntes de rigor o directament signar uns impresos.

4.1.8. Arribada a Catalunya amb l'infant adoptat i període de seguiment.

Aquest és sempre el millor moment de les famílies adoptives, ja que poden assegurar que han complert el seu somni. Els tràmits i els neguits han acabat, però s'ha de tenir en compte que la majoria dels països demanen informes de seguiment post adoptiu, que són elaborats i tramitats per l'ECAI corresponent.

La periodicitat i la durada d'aquests seguiments les determina el país d'origen i acostuma a ser des de sis mesos fins a un any. També caldrà inscriure al nen a la Seguretat Social. En el cas que el país en el que s'hagi adoptat només garanteixi l'adopció simple, un cop les famílies arribin amb el seu fill a l'estat espanyol, hauran de reconvertir l'adopció simple en adopció plena, ja que és l'única que s'accepta al nostre estat.

4.1.9. Registre civil.

Tot i que el procés d'adopció pròpiament dit a aquestes altures del camí familiar ja hagi acabat, els adoptants d'infants d'origen estranger, han d'inscriure a dit infant en el Registre Civil, el qual li proporciona automàticament la nacionalitat espanyola.

Des del Registre Civil on s'hagi realitzat aquesta inscripció, que pot ser en la delegació on resideixin els adoptants, es farà la corresponent comunicació al Registre Civil Central.

Quan l'adopció en si ja hagi acabat, l'ECAI haurà de:

- Assegurar-se que els pares han sol·licitat la inscripció de l'adopció al Registre Civil en el consolat espanyol abans de marxar del país amb el nen.
- Comunicar a la DGAI i a l'organisme del país d'origen del menor que la resolució d'adopció ja es troba inscrita al Registre Civil.
- Oferir serveis de suport tants als adoptats com als adoptants.

•Qüestions econòmiques.

L'adopció internacional és, òbviament, molt més cara que l'adopció nacional. Això es deu bàsicament a que s'està tractant amb un altre país i, per tant, s'han de pagar tots aquests elements que ens ajudin a dur a terme una adopció internacional legalitzada.

Seguint el procés que ofereix la Generalitat per a la tramitació d'una adopció, els costos econòmics d'aquesta venen causats pel procés de formació i valoració, la tramitació de l'expedient al país d'origen, la traducció i legalització dels documents i el viatge i l'estada de la família adoptiva al país on es realitza l'adopció.

Cal tenir en compte que amb les adopcions internacionals també s'ha de pagar el servei de l'ECAI acreditada que, tot i que treballa sense ànim de lucre, té un preu. El cost econòmic dels seus serveis acostuma a ser força elevat, ja que els sol·licitants han de pagar el següent:

- Obtenció, traducció, autenticació de documents i gestions similars que faci l'entitat col·laboradora tant a l'Estat espanyol com a l'estranger.
- Despeses de tramitació.
- L'entitat col·laboradora haurà de comunicar a la Direcció General d'Atenció a la Infància qualsevol modificació en els costos generals.
- Les despeses de manutenció de l'infant en els països en què la legislació ho requereixi, que hauran d'haver estat prèviament acceptats per la família de l'infant.

Com a conseqüència de la gran despesa econòmica que suposa l'adopció internacional, hi ha un seguit de prestacions i ajudes econòmiques que es convoquen anualment per a les famílies adoptives. Aquestes ajudes econòmiques varien segons els ingressos familiar que tingui la família.

5. Comparació del procés adoptiu nacional i internacional a Catalunya.

El procés d'adopció nacional i d'adopció internacional que es segueix a Catalunya, mitjançant l'ICAA, té diversos aspectes en comú i d'altres de diferents. Per dur a terme la comparació entre els dos processos adoptius he utilitzat, a part de la part teòrica del meu treball, les entrevistes que vaig dur a terme i la xerrada a la que vaig assistir.

Tota adopció, sigui del tipus que sigui, ha d'haver estat molt meditada amb anterioritat. Hi ha persones o parelles que, abans de decidir-se a adoptar, han passat més d'un any reflexionant sobre aquesta decisió.

L'adopció suposa un pas i un canvi molt important en la vida de qualsevol persona. Amb aquest procés, un infant desemparat passa a ser el nostre fill de manera irrevocable, per tant, s'ha de tenir present que l'adopció és per a tota la vida. Abans d'adoptar és necessari que ens plantejem el per què volem adoptar i si ens veiem capaços d'acceptar a aquest fill quan sigui gran, entenent que no tindrà la mateixa genètica que nosaltres i, per tant, no s'assemblarà a nosaltres. Per tant, l'adopció internacional, a diferència de la nacional, requereix l'acceptació de les diferències respecte a la raça, el color i/o la cultura de l'infant.

Els nens i nenes susceptibles a ser adoptats, sigui en el país que sigui, han patit l'abandó per part de la seva família biològica la qual cosa, segons l'edat que tingui l'infant, podrà haver-li influït de diferent manera. Per aquest motiu és molt important que aquesta decisió hagi estat molt pensada, ja que s'està parlant de la vida d'uns menors que necessiten una família i que ja n'han perdut una.

Un cop es té clar el perquè es vol adoptar i s'accepta que és un compromís per a tota la vida, es pot iniciar el procés adoptiu.

El primer que ha de fer qualsevol persona o família que vulgui adoptar, independentment del tipus d'adopció que vulgui dur a terme, és emplenar una sol·licitud d'adopció facilitada

per l'ICAA. La sol·licitud d'adopció és la mateixa per ambdós tipus d'adopció, la diferència es troba en la informació que cal afegir-hi. És a dir, en les dues sol·licituds s'han de posar les dades personals dels sol·licitants, però la diferència es troba quan han d'indicar el tipus d'adopció que volen dur a terme, nacional o internacional. Aquesta última, a més, requereix la tria d'un país, el qual haurà d'haver estat premeditat.

Juntament amb la sol·licitud d'adopció, l'ICAA demana que s'adjuntin un seguit de documents, els quals són els mateixos en qualsevol tipus d'adopció, ja que ambdues, fins al moment, tenen el mateix objectiu, obtenir el Certificat d'Idoneïtat. Els documents que s'han d'adjuntar són: el certificat d'empadronament, la situació econòmica de cada sol·licitant, el certificat d'antecedents penals, l'informe mèdic, el DNI i dues fotografies de carnet. En el cas de l'adopció nacional també caldrà adjuntar el certificat literal de matrimoni o el certificat oficial de convivència, si és el cas. Si no, caldrà adjuntar l'acta judicial de separació, divorci o nul·litat de matrimoni.

A continuació, tota futura família adoptiva ha de passar per un procés de formació, valoració i estudi psicosocial. Primerament els pares hauran d'assistir a alguna sessió formativa i, seguidament, hauran de ser entrevistats per un professional en treball social i l'altra per un professional en psicologia, com a mínim. Així doncs, els pares també hauran de passar un seguit de tests i rebran la visita a casa d'un assistent social.

Aquest procés l'hauran de superar tant les famílies que vulguin dur a terme una adopció nacional com internacional, ja que amb la resolució d'aquest, l'ICIF extraurà un estudi psicosocial que determinarà si aquestes famílies són aptes per adoptar, o no. És a dir, només les famílies que superin aquestes "proves" obtindran el Certificat d'Idoneïtat i, per tant, podran seguir amb els tràmits.

A partir d'aquest moment, els camins per dur a terme ambdues adopcions varien.

D'una banda, les famílies que hagin iniciat una adopció nacional, un cop hagin obtingut el Certificat d'Idoneïtat, hauran d'esperar a la proposta d'un infant. Això serà a causa que l'ICAA haurà rebut la resolució de l'ICIF i tindrà en compte a dita família a l'hora de trobar uns pares pels nens orfes de la nació. El temps d'espera cada cop és més llarg, ja que hi ha moltes sol·licituds d'adopció i pocs nens susceptibles a ser adoptats. Un avantatge que té aquest tipus d'adopció és que tot el procés es fa a la nació i que es pot arribar a

contactar més fàcilment amb els organismes que regulen l'adopció.

D'altra banda, els pares que vulguin dur a terme l'adopció internacional, hauran d'iniciar un seguit de tràmits al país al qual hagin decidit adoptar. Hi ha unes entitats sense ànim de lucre, les ECAIs, que s'encarreguen de tramitar amb tota professionalitat i legalitat possible els documents que els pares han d'enviar al país. També s'encarreguen de traduir-lo i legalitzar-los si la família ho autoritza, entre moltes altres funcionalitats molt útils per a que es dugui a terme una bona adopció. A continuació i, de la mateixa manera que passa amb el procés d'adopció nacional, els futurs pares adoptius han d'esperar un temps fins que l'organisme corresponent del país que han escollit els assigni un infant. Dita notícia, abans d'arribar a la família, serà transferida a l'ECAI acreditada la qual informará a l'ICAA, que més tard ho dirà a la família.

En ambós tipus d'adopció, els futurs pares adoptius hauran d'esperar força temps a rebre la proposta que hauran d'acceptar, o no, per escrit.

En el cas de l'adopció nacional, un cop els futurs pares acceptin la proposta de l'infant, l'hauran d'anar a buscar a l'orfenat on es trobi i iniciaran un període d'acoblament de l'infant a la família. És a dir, el menor viurà amb la família adoptiva però encara no serà una adopció plena i l'ICAA farà un seguiment sobre la relació de la família amb l'infant.

En el cas de l'adopció internacional, un cop els futurs pares acceptin l'infant proposat, seran avisats per l'ECAI acreditada que ja poden viatjar a conèixer a l'infant. La família haurà de fer, com a mínim, dos viatges al país d'origen del seu futur fill ja que, a part d'iniciar una relació amb el menor, hauran d'arreclar alguns papers més. Les estades al país acostumen a ser d'una setmana. Un cop estigui l'adopció de l'infant estigui legalitzada al país d'origen la família podrà tornar a casa amb el seu fill.

Si s'ha dut a terme una adopció nacional, passats els sis mesos en que el menor pot ser reclamat per la seva família biològica, es farà una resolució judicial que declararà a la família adoptiva com a única família legal de l'infant i, per tant, s'assolirà l'adopció plena.

Si, en canvi, s'ha dut a terme una adopció internacional, els pares adoptius hauran d'assegurar-se que el país en el que han adoptat els proporcionava una adopció plena. Si

aquest no la garanteix, caldrà que reconverteixin l'adopció simple en plena en el nostre país. A més, un cop les famílies adoptives arribin a la nostra nació amb el menor, caldrà que l'inscriguin en el registre civil.

Un cop s'hagi establert l'adopció plena, independentment del tipus d'adopció que s'hagi dut a terme, aquests infants tindran els mateixos drets i obligacions que tindria un fill biològic, tant en el seu entorn familiar com social.

6. Aspectes a comentar i curiositats

–Dur a terme l'adopció nacional no garanteix que l'infant susceptible a ser adoptat sigui de pares espanyols i que, per tant, tingui les mateixes arrels que la família adoptant. Per exemple, a una família adoptant que digui a terme una adopció nacional se li pot assignar un infant de nacionalitat espanyola però que, per exemple, sigui d'origen magreví.

– No es podrà seguir amb l'adopció si a la vegada la dona s'està intentant quedar embarassada o ho desitja. El motiu pel qual s'ha de parar l'adopció és perquè aquesta parella no ha renunciat al seu somni de tenir un fill biològic, la qual cosa dóna a entendre que l'adopció és una segona opció. També es recomana que es pari el procés d'adopció si, un cop obtingut el Certificat d'Idoneïtat la dona es queda embarassada, es produeix una separació, es detecta una malaltia greu, etc.

– Dur a terme l'adopció nacional a Catalunya cada cop és més difícil. Això és a causa de que cada cop hi ha menys nens adoptables, ja que les parelles prenen més precaucions a l'hora de mantenir relacions sexuals. Actualment la major part dels nens que són posats en adopció són conseqüència d'una violació, d'una primera relació sense precaucions o d'un abandó a causa de la pobresa. A més, la majoria dels nens que han estat abandonats pels seus pares a Catalunya, són fills de persones que no han perdut la pàtria postetats ja que existeix la possibilitat que es recuperin i puguin fer-se càrrec dels seus fills. Una solució que es proposa des de l'ICAA per aquests infants que es troben entre l'adopció i el retorn dels seus pares és l'acollida, la qual els permet viure en un entorn familiar adequat sense perdre la possibilitat de tornar amb els seus pares biològics.

– Es recomana que a les escoles i, sobretot a primària, no es realitzin activitats “d'arbres geneològics”. Perquè el concepte de família cada cop és més diferent i, sobretot, perquè els nens adoptats podrien sentir-se diferents als seus companys.

– Hi ha una llei que obliga que els pares adoptius informin als seus fills que són adoptats abans dels dotze anys. Tot i això, es recomana que mai s'amagui aquesta informació i que els fills creixin coneixen aquest fet. Si no se'ls diu aquesta informació, els nens, quan se n'assebentin, es sentiran enganyats i traïts.

7. Conclusions

Com a conclusió puc dir que he aconseguit gairebé tots els meus objectius. He conegut de manera detallada quin és el procés que s'ha de seguir per adoptar a Catalunya, tant si es tracta d'una adopció nacional com internacional. D'aquesta manera he pogut realitzar una bona comparació, coneixent que hi ha molts punts en comú entre ambdues adopcions, si és que es realitzen mitjançant el procés recomanat per l'ICAA. He pogut completar la comparació amb les entrevistes que vaig realitzar, tal i com m'havia proposat des del començament del treball, i he de dir que ha estat la part que més m'ha agradat del meu treball de recerca. Ha estat molt enriquidor i especial conèixer tan a fons l'experiència de diferents famílies que en el seu moment van decidir adoptar, així com també veure l'amor incondicional i sincer que senten cap els seus fills.

Les hipòtesis que vaig realitzar al començament del meu Treball de Recerca no eren del tot correctes.

D'una banda, abans de realitzar aquest treball de recerca, creia que dur a terme una adopció internacional és molt més fàcil que una adopció nacional. Tot i que l'arrel de la meua hipòtesis era bona, ja que en molts països estrangers hi ha molta pobresa i, per tant, molts nens abandonats, la meua errada estava en creure que aquests països ofereixen més facilitats a l'hora d'adoptar. L'adopció internacional no es podria dir que és més difícil que la nacional, però sí molt més complexa, és a dir, aquesta requereix la tramitació de molts més documents, dos viatges com a mínim i una quantitat de diners molt més elevada. A més, cal tenir en compte que amb l'adopció internacional s'ha de tractar amb la legislació d'altres països, la qual pot ser diferent a la nostra i pot suposar alguns entrebans.

Quan es fa una adopció nacional tota la tramitació es fa al país, la qual cosa suposa que sigui més fàcil pels pares adoptius. Tot i això, aquest tipus d'adopció presenta el problema del temps d'espera que és molt llarg a causa de l'escassa quantitat de nens susceptibles a ser adoptats.

En canvi, les adopcions internacionals, que com ja he dit anteriorment suposen uns requisits més que les adopcions nacionals, són molt més ràpides ja que a molts països

estrangers hi ha molts nens en els orfenats susceptibles a ser adoptats.

L'altra hipòtesis que em vaig plantejar era que les famílies prefereixen dur a terme l'adopció nacional que la internacional per motius ètnics i culturals. El meu plantejament de bon principi era correcte, ja que vivim en una societat que, tot i que ens costi reconèixer-ho, encara és força racista i, per aquest motiu, moltes persones preferirien dur a terme una adopció nacional. Malgrat tot, a causa de la gairebé impossibilitat de dur a terme una adopció nacional, les famílies realitzen adopcions internacionals sense cap problema perquè comprenen que el físic no té res a veure amb el sentiment de família. Malgrat tot, abans de decidir-se a adoptar, les famílies han d'haver pensat molt sobre aquest pas tan important en les seves vides i no s'han de sentir culpables si no volen adoptar a segons quin país, ja que l'adopció és un compromís permanent i irreversible, la qual cosa suposa que s'ha d'estar del tot segur que es vol fer.

Amb l'elaboració d'aquest treball de recerca he après a organitzar-me molt millor i a aprendre a fer les coses de manera individual i responsable. He tret la voluntat de trucar i parlar amb personalitats importants, concretament a l'ICAA, i a saber buscar informació de fonts fiables.

L'adopció ha estat un tema que sempre m'ha interessat molt però mai m'havia parat a pensar sobre aquest detingudament. Amb aquest treball de recerca, a part d'aprendre què vol dir adoptar i com s'ha de fer, he après la responsabilitat que suposa l'adopció. A més, he après a valorar molt la maternitat coneguda com la criança i l'afecte a un fill, vingui d'on vingui.

Bibliografia

- Rotger, Agnès. *Vull adoptar*. Barcelona: Ara Llibres, 2002. Print.
- Rahola, Pilar . *Carta al Meu Fill Adoptat. L'adopció: un acte d'amor..* Barcelona: Carta a..., 2001. Print.
- Audusseau- Prochard, Martine. *Adoptar un hijo hoy* . Barcelona: Planeta, 1997. Print.
- Elfa, Albert i Anna Garcia. *Els nens venen de Sibèria: Història d'una adopció..* barcelona: Edicions 62, 2003. Print.

Webgrafia

- "adopció i acolliment." *gencat.cat*. N.p., n.d. Web. 10 Dec. 2010.
<www20.gencat.cat/portal/site/OVT/menuitem.7a6af294a091d47aeea8c810b0c0e1a0/?vgnextoid=c9558426e51e3210VgnVCM1000008d0c1e0aRCRD>
- "adoption.com." *adoption.com*. N.p., n.d. Web. 10 Dec. 2010.
<<http://translate.google.com/translate?u=http%3A%2F%2Fwww.adoption.com%2F&langpair=en%7Ces&hl=en&ie=ISO-8859-1&oe=ISO-8859-1>>.
- "Informacion de adopcion." *Correccion de acta de nacimiento y modificacion de nombre*. N.p., n.d. Web. 12 Oct. 2010.
<<http://www.aczelic.com/adopcion/info/Informacion%20adopcion.htm>>.

Annexos

Generalitat de Catalunya
Institut Català de l'Acol·liment
i de l'Adopció

Número d'expedient ..... Any .....

Sol·licitud d'adopció a Catalunya

Dades d'identificació de les persones sol·licitants

Dades de la persona sol·licitant

Número de la targeta sanitària ⁶	Nom ⁷	Primer cognom	Segon cognom
____/____/____			
Sexe	Data de naixement	Estat civil	Estudis
☐ Home ☐ Dona			
Professió	Telèfon mòbil		

Dades de la persona sol·licitant

Número de la targeta sanitària	Nom	Primer cognom	Segon cognom
____/____/____			
Sexe	Data de naixement	Estat civil	Estudis
☐ Home ☐ Dona			
Professió	Telèfon mòbil		

Adreça de la/de les persona/es sol·licitant/s

Tipus de via (plaça, carrer, etc.)	Nom de la via				
	Número	Bloc	Escala	Pis	Porta
Codi postal	Població	Comarca			
Telèfon fix	Altres telèfons de contacte				

Situació familiar

En cas de parella/matrimoni, anys de convivència

Nombre de fills/filles	D'aquests quants n'heu adoptat?
------------------------	---------------------------------

Motiu de l'adopció

⁶Codi que comença per 4 lletres seguides de 10 dígits numèrics.

⁷Cal fer constar els noms i cognoms que figuren en el document

Dades de l'infant (dades orientades a definir el perfil de l'infant desitjat)

Edat

De   anys fins a   anys

Heu assistit a una sessió informativa a l'Institut Català de l'Acol·liment i l'Adopció?

☐ sí

Data de la sessió:

☐ no

Signatura de la/de les persona/es sol·licitant/s

....., ... d ..... de .....

Comunicació del departament a la persona sol·licitant

---

1. En aplicació de l'article 5.2 de la Llei 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, el Departament d'Acció Social i Ciutadania informa dels punts següents:

- Les dades de caràcter personal que s'han de facilitar per a l'obtenció de l'objecte d'aquesta sol·licitud s'inclouen en el fitxer de famílies acollidores. La finalitat de la recollida de les dades és la gestió d'aquesta sol·licitud i el destinatari de la informació és l'Institut Català de l'Acol·liment i de l'Adopció. Les dades que subministreu seran cedides a la institució col·laboradora d'integració familiar.

- Existeix la possibilitat d'exercir els drets d'accés, rectificació, cancel·lació i oposició de les dades que se subministren, adreçant-se a la persona titular de la Direcció General de l'Institut Català de l'Acol·liment i de l'Adopció, plaça Pau Vila, 1, 08039 Barcelona.

2. El termini màxim de resolució i notificació d'aquesta sol·licitud administrativa és de 6 mesos i el sentit del silenci administratiu és desestimatori.

3. Els tècnics que intervenen en el procés d'estudi i valoració, com també el Comitè Tècnic d'Avaluació, poden requerir la informació i la documentació complementària que sigui necessària per emetre els seus informes (article 79 del Reglament de protecció dels menors desemparats i de l'adopció).

Documentació requerida per cada país.

A continuació exposo tots els documents que ha de tramitar una família que vol dur a terme una adopció internacional. Prèviament, els sol·licitants hauran emplenat la sol·licitud i, abans que aquests documents siguin enviats per les ECAI cap el país corresponent, s'haurà d'haver obtingut el Certificat d'Idoneïtat.

És important destacar que els documents citats a continuació només corresponen als documents que demana cada país per començar l'adopció ja després de que l'infant sigui assignat a una família i que estigui assentat a casa, pot haver països que demanin més documents.

•**Bolívia.** Els documents que exigeix el país són els de la família nuclear, és a dir, hauran de presentar-se els documents de cada membre, entenent com a membre d'una família al pare, la mare i el germà o germana, si és el cas.

- Certificat de naixement.
- Certificat de matrimoni.
- Informe psicosocial.
- Certificat d'haver rebut una prèvia preparació com a pares adoptius.
- Certificat de compliment dels requisits d'entrada d'un menor estranger a Espanya amb finalitat d'adopció.
- Compromís de trametre informes de seguiment de l'infant.
- Certificat d'Idoneïtat.

•**Brasil.** Els documents que exigeix el país són els de la família nuclear, és a dir, hauran de presentar-se els documents de cada membre.

- Informe psicosocial.
- Compromís de seguiment.
- Certificat de matrimoni.
- Fotocòpia dels passaports.

- Fotografies de les persones sol·licitants i dels seus familiars, i de l'habitatge on viuen.
- Plantilla que envia la CEJAI amb les característiques de la família sol·licitants degudament emplenada.
- Certificat d'Idoneïtat.

•**Bulgària.** Els documents que exigeix el país són els de la família nuclear, és a dir, hauran de presentar-se els documents de cada membre. En aquest país, la sol·licitud d'adopció s'haurà d'adreçar al Ministeri de Justícia Búlgar.

- Certificats de naixement.
- Certificat de matrimoni.
- Certificat oficial en el qual consti que les persones sol·licitants no han estat privades de la pàtria postetats amb anterioritat a la sol·licitació de l'adopció.
- Informe psicosocial.
- Certificat oficial de reconeixement de l'adopció a l'Estat espanyol, que acrediti que l'infant guardià dels mateixos drets que els altres ciutadans i que les persones sol·licitants, és a dir, que s'integrarà per complet a l'Estat.
- Compromís de seguiment.
- Còpia simple del passaport de les persones sol·licitants.
- Certificat d'Idoneïtat.

•**Colòmbia.** En aquest país la Sol·licitud d'adopció específica, la qual segueix el model de l'Institut Colombià de Benestar Familiar.

- Fotografia del carnet d'identitat de tots els sol·licitants.
- Fotografies de la casa i de l'entorn familiar.
- Certificats literals de naixement.
- Certificat literal de matrimoni.
- Informe psicosocial.
- Carta personal de les persones que desitgen adoptar en la qual ha de contar per quin motiu volen adoptar i quina és la seva història i vivència de parella. Aquesta carta s'haurà d'adreçar a l'Institut Colombià de Benestar Familiar.

- Registre civil de naixement dels fills adoptats, si és el cas.
- Sentència de separació o divorci on consti les causes, si hi ha hagut un matrimoni anterior.
- Compromís de trametre informes de seguiment de l'infant adoptat.
- Certificat d'Idoneïtat.

•Costa d'Ivori.

- Carta al president del tribunal de primera instància, en què se sol·licita l'adopció plena d'un infant.
- DNI.
- Certificat de naixement de les persones sol·licitants.
- Certificat de matrimoni. Si és el cas d'una parella de fet, haurà de presentar el certificat de registre.
- Certificat d'esterilitat, si cal.
- Poders notariais al representant de l'associació que tramita l'expedient.
- Carta al Ministeri de la Família, de la Dona i dels Assumptes socials.
- Fotografies de l'entorn familiar i les presones sol·licitants. (Recomenable)
- Compromís de seguiment.
- Certificat d'Idoneïtat.

•El Salvador.

- Poder atorgat a l'advocat de l'ECAI al país.
- Certificats de naixement.
- Certificat de matrimoni.
- Prova psicomètrica de personalitat. Es necessari que aquesta prova es faci abans de l'inici de l'estudi psicosocial i que s'en presenti una còpia als professionals de la Institució Col·laboradora d'Integració Familiar en el moment de començar les entrevistes. L'original s'ha de trametre al país, juntament amb l'informe psicosocial.
- Compromís de seguiment.
- Fotografies de les persones sol·licitants i del seu habitatge, tant de l'interior com de l'exterior.

- Certificat d'Idoneïtat.

•**Ecuador.**

- Fotografies de les persones sol·licitants i del seu entorn familiar i habitatge.
- Certificats de naixement.
- Certificat de matrimoni o convivència.
- Informe psicosocial.
- Compromís de seguiment.
- Certificat d'Idoneïtat.

•**Etiòpia.**

- Informe psicosocial.
- Certificat de naixement.
- Certificat de matrimoni.
- Lliurament de poders al representat i l'advocat a Etiòpia.
- Llibre de família.
- Dues cartes de recomanació.
- Certificat d'empadronament.
- Compromís de seguiment.
- Certificat d'Idoneïtat.

•**Filipines.**

- Xec de 200 dòlars a favor de l'ICAB (Inter- Country Adoption Board)
- Sol·licitud d'adopció a l'ICAB.
- Sol·licitud i compromís per part del pare i la mare adoptius.
- Informació i dades personals dels sol·licitants.
- Document: "autoqüestionari" dels dos membres de la parella.
- Formulari referent al perfil de l'infant que acceptaria la família.

- Certificat literal de naixement.
- Certificat de matrimoni.
- Sentència ferma de divorci, si cal.
- Si es tenen fills biològics o adoptats majors de deu anys, cal que aquests posin per escrit el seu consentiment sobre l'adopció, davant d'un professional en treball social, després de rebre l'assessorament oportú.
- Informe social.
- Informe psicosocial.
- Carta de recomanació dels següents titulars: el rector de la parròquia, el director de l'empresa dels sol·licitants o alguna persona de la comunitat. En aquesta carta haurà de quedar reflectida la bona conducta de les persones sol·licitants, amb les quals no poden tenir cap vinculació familiar, i ha de fer cinc anys que es conèixe, com a mínim.
- Certificat de requisits d'entrada d'un menys estranger.
- Compromís de seguiment.
- Dues fotografies recents dels sol·licitants i del seu habitatge. Dues dels progenitors respectius. Dues de l'entorn familiar. (mida postal)
- L'ICAB demana als sol·licitants unes determinades proves psicològiques, els resultats de les quals han de formar part de l'expedient.
- Certificat d'Idoneïtat.

•Guatemala.

- Fotocòpia del DNI o passaport de les persones sol·licitants.
- Certificat literal de naixement.
- Certificat literal de matrimoni, si escau.
- Fotografies recents de les persones sol·licitants i de l'entorn familiar.
- Informe psicosocial.
- Tres cartes de recomanació de persones que certifiquin l'aptitud per adoptar.
- Una carta de recomanació feta per un mossèn de l'Església catòlica on s'acrediti que els sol·licitants són catòlics, creients i, en el cas de matrimonis, afirmi que estan casats per l'Església.
- Certificat d'Idoneïtat.

•Hondures.

- Certificats literals de naixement.
- Certificat de matrimoni.
- Resultats de les anàlisis de laboratori (cal incloure proves de la sida).
- Dues fotografies, de cara i en color.
- Fotografies de l'entorn familiar, habitatge (interior i exterior) i membres de la família extensa.
- Informe psicosocial.
- Certificat de la metodologia aplicada
- Certificat de béns immobles.
- Tres cartes d'honorabilitat.
- Còpies dels passaports.
- Constància, expedida pel cònsol d'Hondures a Barcelona, que les persones sol·licitants compleixen els requisits d'adopció segons les lleis de l'Estat espanyol.
- Compromís de seguiment.
- Certificat de compliment de requisits d'entrada d'un menor estranger.
- Còpia de la llei d'adopcions del país dels adoptants.
- Prova psicomètrica de personalitat . Cal fer la prova amb anterioritat a l'inici de l'estudi psicosocial, i presentar-ne una còpia als professionals de la Institució Col·laboradora d'Integració Familiar en el moment de començar les entrevistes. L'original s'ha de trametre al país, juntament amb l'informe psicosocial.
- Certificat d'Idoneïtat.

•Índia.

- Acta notarial per la qual se sol·licita la custòdia d'un infant de l'Índia.
- Escrit en què s'exposin els motius de l'adopció. Si el matrimoni té fills, han de manifestar les motivacions.
- Certificat d'esterilitat, si és el cas.
- Certificat de matrimoni.
- Referències bancàries.

- Certificats de patrimoni i de propietats.
- Fotografies recents de les persones sol·licitants, de la llar i de l'entorn familiar, de la família extensa, etc.
- Informe psicosocial.
- Declaració notarial de l'estat de salut.
- Poder notarial a favor de la persona encarregada de tramitar l'adopció a l'Índia.
- Certificat de compliment dels requisits d'entrada d'un menor estranger a Espanya amb finalitat d'adopció.
- Compromís de trametre informes de seguiment de l'infant adoptat, els quals elabora l'ECAI autoritzada.
- Document notarial de compromís de pagament de les despeses fixades pel jutjat competent en concepte de manteniment de l'infant i de la tramitació de l'expedient.
- Tres cartes de recomanació de persones que certifiquin l'aptitud per adoptar.
- Document notarial de compromís de la família que l'infant serà degudament educat i mantingut segons les possibilitats de la família.
- Certificat conforme l'infant serà adoptat legalment a l'Estat espanyol en un termini no superior de dos anys.
- Compromís d'ajuda a l'infant, en el cas que la família es dissolgui abans de l'adopció legal.
- Certificat d'Idoneïtat.

•**Kazakhstan.**

- Sol·licitud d'adopció presentada a l'organisme competent del Kazakhstan nomenant un tutor o una tutora de l'infant adoptat, en cas que fos necessari.
- Llibre de família.
- Fotocòpia del DNI i passaport.
- Lliurament de poders al representant legal al país.
- Certificat requisits d'entrada del menor i nacionalitat dels adoptants.
- Dos compromisos de seguiment postadoptiu, un fet per l'ICA i l'altre per la família.
- Fotografies de la família i de l'habitatge familiar certificades notarialment.
- Certificat de la vivenda emès per l'organisme competent o escriptura legalitzada.
- Certificat literal de naixement.

- Certificat literal de matrimoni.
- Certificat d'Idoneïtat.

•**Madagascar.**

- Compromís de l'ICA de trametre informes de seguiment de l'infant adoptat.
- Fotografies de la família i de l'entorn familiar.
- Fotocòpia compulsada del llibre de família.
- Certificat de matrimoni heterosexual.
- Certificats de naixement.
- Certificat de nacionalitat (còpia del passaport).
- Certificat de bona conducta de cada cònjuge expedit per l'empresa.
- Certificat de bona conducta ciutadana dels cònjuges, expedit per l'Ajuntament corresponent.
- Certificat d'Idoneïtat.

•**Mali.**

- Certificat de naixement.
- Certificat de matrimoni.
- Certificat de vida i estat (persones soles).
- Certificat d'infertilitat.
- Certificat de moralitat i bona conducta.
- Lliurament de poders al representant i a l'advocat a Mali.
- Passaport.
- Certificat d'empadronament.
- Document notarial de compromís d'algun familiar, amic o amiga que es faci càrrec de l'infant en cas de mort del pare i la mare.
- Compromís de seguiment.
- Certificat d'Idoneïtat.

•Marroc.

A) Documents que cal aportar i que s'obtenen a Espanya.

- Certificat d' idoneïtat per a *kafala* de nens orfes o abandonats.
- Partida literal de naixement.
- Certificat de matrimoni.
- Certificat d'empadronament.
- Carta de l'ICA al jutge de tuteles marroquí amb el certificat que confirmi l'emparament de l'infant a l'arribada a Espanya.
- Certificat d' idoneïtat.
- Dues o més fotografies de les persones sol·licitants.

B) Documents que cal aportar i que s'obtenen al Marroc:

- Sol·licitud de *kafala*.
- Certificat de residència al Marroc durant el procés.
- Certificat de conversió a l'Islam dels sol·licitants.

•Mèxic.

- Sol·licitud d'adopció adreçada al DIF de l'estat federat escollit.
- Certificat literal de naixement.
- Certificat literal de matrimoni, si cal.
- Els treballadors autònoms, certificat de la Cambra de Comerç, Indústria i Navegació de Barcelona.
- Fotografies recents de les persones sol·licitants, de la llar i de l'entorn familiar.
- Resultats de la prova del VIH.
- Certificat de compliment dels requisits d'entrada d'un menor estranger a Espanya amb finalitat d'adopció.
- Dues cartes de recomanació de persones que certifiquin l'aptitud per adoptar.
- Compromís de seguiment.
- Certificat d' idoneïtat.

•Nepal.

- Formularis de sol·licitud d'adopció; acompanyats d'un justificant de pagament anticipat (no reemborsable) de 300 euros mitjançant transferència bancària a un número de compte del govern del Nepal.
- Carta de l'ECAI Associació Balbalika.
- Certificat de requisits d'entrada d'un menor estranger.
- Document que demostrï l'estat civil de les persones sol·licitants.
- Certificats de naixement dels sol·licitants i dels fills que tinguin i el llibre de família.
- Fotografies de l'habitatge familiar.
- Còpia dels passaports.
- Carta de garantia pel govern del Nepal.
- Compromís de seguiment.
- Certificat d'Idoneïtat.

•Nicaragua.

- Sol·licitud a la Direcció General de protecció especial del Ministeri de la Família, Adolescència i Infància.
- Dues fotografies de cada sol·licitant de cara i de mida carnet i fotografies de l'entorn familiar i l'habitatge.
- Certificats de naixement de la parella i dels fills, si és el cas.
- Certificat de matrimoni o certificació de la unió estable de parelles.
- Fotocòpia compulsada per notari de les escriptures de propietat o certificat expedit pel registre de la propietat.
- Compromís de seguiment.
- Certificat d'Idoneïtat.

•Perú.

- Carta de sol·licitud a la directora de l'Oficina d'Adopcions exposant la motivació per adoptar un infant.

- Còpia compulsada del passaport davant de notari.
- Fotografies recents de les persones sol·licitants, de la llar en general, del dormitori del futur fill adoptiu i també de l'entorn família.
- Certificat de naixement de la parella i dels fills, si s'en té.
- Certificat de matrimoni, sentència de divorci o certificat de defunció, segons quin sigui el cas dels sol·licitants.
- Certificat d'empadronament o residència, signat pel secretari, amb el vistiplau de l'alcalde o regidor substituït.
- Resultats de la prova del VIH i d'altres malalties infeccioses i/o contagioses.
- Compromís de trametre informes de seguiment de l'infant adoptat.
- Certificat d'Idoneïtat.

•**Polònia.**

- Certificat de matrimoni.
- Còpia del llibre de família, adjuntant còpia de la pàgina relativa als fills encara que no es tingui descendència.
- Certificat de naixement dels adoptants.
- Documentació acreditativa del domicili: escriptura de l'habitatge o contracte de lloguer.
- Certificat d'esterilitat.
- Sol·licitud d'adopció motivada, signada per les persones sol·licitants i legalitzada.
- Compromís de seguiment.
- Compromís d'informar a les autoritats poloneses si s'acceptés l'assignació d'un infant originari d'un altre país.
- Fotografies de la família i de l'interior de l'habitatge.
- DNI i passaport dels adoptants.
- Un sobre amb l'adreça dels sol·licitants amb el segell internacional corresponent.
- Certificat d'Idoneïtat.

•**República Dominicana.**

- Còpia dels passaports

- Quatre fotografies, dues per cadascuna de les persones sol·licitants.
- Sis fotografies de l'entorn familiar i l'habitatge (opcional).
- Certificat literal de matrimoni.
- Certificats literals de naixement.
- Compromís de seguiment.
- Carta de recomanació de les persones sol·licitants emesa per una entitat de caràcter cívic, comunitari o religiós.
- Acta de no-oposició a l'adopció dels fills més grans de dotze anys, si cal.
- Poder especial atorgat a l'advocat de la part adoptant, legalitzada per la Procuradoria General de la República Dominicana.
- Autorització o visat de l'organisme competent perquè l'infant adoptat pugui entrar i residir a l'Estat espanyol.
- Certificat d'Idoneïtat.

•**Rússia.**

- Fotografies de les persones sol·licitants (cos sencer), quatre fotografies carnet i d'altres de l'entorn familiar i l'habitatge.
- Fotocòpia del llibre de família.
- Autobiografia d'ambdós membres de la parella.
- Compromís de seguiment postadoptiu i de notificació de l'adopció al consolat rus.
- Resultats de la prova del VIH i d'altres malalties infeccioses i/o contagioses.
- Certificat literal de matrimoni.
- Certificats literals de naixement.
- Còpia dels passaports i d'altres documents d'identitat.
- Certificat de requisits d'entrada d'un menor estranger.
- Certificat de propietat de l'habitatge o contracte de lloguer.
- Fotocòpia de la llei d'adopció del país dels adoptants.
- Compromís dels sol·licitants de facilitar el seguiment postadoptiu.
- Compromís dels sol·licitants de registrar l'adopció al Consolat de Rússia.
- Certificat d'Idoneïtat.

•Senegal.

- Certificat de naixement.
- Certificat de matrimoni, si cal.
- Fe de vida i estat (de les persones soles).
- Lliurament de poders al representant.
- Passaport.
- Certificat d'Idoneïtat.

•Sri Lanka.

- Certificat d'esterilitat, si és el cas.
- Compromís de seguiment.
- Carta de motivació de l'adopció, explicant les seves preferències.
- Certificats literals de naixement de la parella i dels fills, si s'en té.
- Certificat de matrimoni.
- Llista de propietats.
- Permís d'entrada de l'infant a l'Estat espanyol.
- Quatre fotografies de les persones sol·licitants.
- Vuit o deu fotografies de l'habitatge i entorn familiar on viurà l'infant.
- Fotocòpia dels passaports.
- Certificat d'Idoneïtat.

•Ucraïna.

- Sol·licitud motivada, dirigida al Departament Estatal en Assumptes d'Adopció i Defensa dels Drets del Menor, fent constar adreça, telèfons de contacte i correu electrònic.
- Resultats de la prova del VIH i d'altres malalties infeccioses i/o contagioses.
- Certificat literal de matrimoni.
- Fotocòpies notariales dels passaports o DNI.

- Certificat de compliment dels requisits d'entrada d'un menor estranger amb finalitat d'adopció.
- Poders notariais atorgats per les persones sol·licitants a favor del facilitador del procés d'adopció a Ucraïna.
- Comprometre's a inscriure l'infant a la secció consular d'Ucraïna a Espanya en el termini d'un mes.
- Comprometre's a Informar de l'evolució de l'infant adoptat al Consolat d'Ucraïna a Barcelona.
- Acceptar que l'oficial del Consolat d'Ucraïna a Barcelona es comuniqui amb l'infant adoptat.
- Conservar la nacionalitat ucraïnesa fins als divuit anys.
- Tota la documentació s'ha de trametre en una carpeta blau cel. A l'exterior, hi ha de constar el nom complet dels sol·licitants i el país on resideixen. A l'interior, ha d'haver-hi un índex amb la llista de documents continguts a l'expedient.
- Certificat d'Idoneïtat.

•Vietnam.

- Certificat de naixement.
- Fotocòpia del passaport.
- Llibre de família.
- Certificat de matrimoni.
- Certificat d'Idoneïtat.

•Xina.

- Sol·licitud d'adopció dirigida al CCAA. Aquesta sol·licitud ha de ser personalitzada i hi han de constar les dades següents: Presentació de les persones sol·licitants: dades personals, lloc i data de naixement. Exposició de la causa de la sol·licitud d'adopció manifestant clarament la intenció d'adoptar un infant xinès compromentent-se a no maltractar-lo ni abandonar-lo i que gaudirà dels mateixos drets que un fill biològic. Cal fer constar, d'una banda, que es comprèn el significat

de l'adopció internacional i, d'una altra banda, que es coneix tant el risc potencial que pot suposar com el possible retard en l'adopció d'un nen.

Aquest escrit s'ha de notariar.

- Certificat literal de naixement internacional.
- Les persones casades han de presentar un certificat literal de matrimoni internacional.
- Les persones sol·licitants a l'atur han de presentar un certificat de la seva situació.
- Les persones sol·licitants retirades han de presentar un certificat de jubilació.
- Imprès emplenat pels sol·licitants sobre els béns i ingressos, segons el model que demana el CCAA, degudament notariat.
- Taló bancari de 750 dòlars a nom del CCAA, en concepte de la tramitació de l'expedient d'adopció.
- Taló bancari de 300 dòlars per la traducció de l'expedient o de 200 dòlars si s'envia l'expedient traduït, ja que s'ha de fer la comprovació de la traducció a nom de Bridge Love Adoption Service, que és l'organisme que té delegades pel China Center les funcions de revisar o d'efectuar la traducció, segons el cas.
- Dues fotografies de 5 cm de les persones sol·licitants i sis fotografies que mostrin escenes de la vida familiar.
- Còpia dels passaports, sense legalitzar.
- Certificat d'Idoneïtat.
- Declaració jurada de la família, per la qual nomena un futur tutor o tutora de l'infant en el cas que els passés alguna cosa, que es compromet a fer el seguiment, i que declara que el seu estat de salut és normal i que no té ni ha tingut antecedents penals. Cal presentar aquest imprès d'acord com s'ha indicat al començament d'aquest mateix apartat.